

68 levante-fogoly a vasketrecben

Megdöbbenő események a városi bérház udvarán

(A Délmagyarország munkatársától.) Aki-ket a dolguk pénteken délelőtt a városi bérház udvara felé vezetett, éktelen lármát, ordítást hallhattak, amely a kora reggeli órákban kezdődött, de még délután két órákor sem szűnt meg. A szokatlan lármát a bérház udvarának baloldali sarkából, egy szélesre tárt ajtón keresztül tört elő. Aki nem tudta legyőzni kíváncsiságát és elment ehhez a nyitott ajtóhoz, megdöbbenő látvány tárult eléje.

Az ajtó mögött félhomályos szobát láthatott, amelyet vasrács választ két részre. A vasrács mögött

félmeztelenre vetkőzött fiatalemberek szorongtak heringszerű összezsúfoltságban

és valahányszor meglátták valakit a rácson keresztül, egymással versenyezve kiáltottak feléje. Hogy mit kiáltottak, mit akartak, azt az éktelen lármában képtelenség lett volna megérteni.

Az első pillanatban mindenkit, aki benézett ebbe a kamrába, zsidbasztó borzalom fogott el, mert elképzelhetetlennek tartotta, hogy a rács mögé hatósági intézkedések alapján kerültek azok az állandóan kiáltó fiatalember, hogy ezt a vasketrecet Krisztus születése után 1931-ben találta fel a közigazgatási leleményesség. Ha azután tekintete megszokta a látványt, felfedezhette a rács előtt a ketrecbe zárt fiatalemberek őrizőjét és megtudhatta tőle, hogy

a vasrács mögött szabadságvesztésre ítélt levettek várják tizenkétórás büntetésük leteltét.

A tizenkétórás büntetést pedig azért szabták ki rájuk, mert nem jelentek meg a hősök vasárnapi ünnepélyén.

De megtudhatta azt is, hogy a mennyezetig erős vasrács mögött,

az alig néhány négyzetméternyi területen nem kevesebb, mint hatvannyolc 16-18 esztendőes fiatalembert zsúfoltak össze, akik reggel hét órákor kezdték meg büntetésüket és csak este hétkor szabadulnak.

Ez alatt az idő alatt semmiféle élelmet nem kapnak, legfeljebb vizet, sőt — ha egyiknél-másiknál találtak valami élelmiszert, azt a motozás alkalmával elvették.

— Meg se hallgattak bennünket, csak lefogtak és behoztak —, kiáltották elkeseredett hangon a rács mögöl a legények, akik az embertestekkel túltömött ketrec izzóvá vált levegőjét csak ájuldozva bírták ki és ezért ledobálták magukról ruháikat is.

— Így nevelnek minket! — kiáltotta tul valamennyit az egyik félmeztelen legény, aki félig ülő, félig fekvő helyzetben dült neki a rácsnak, hogy legalább a hátát érje az udvar frissebb levegője.

A Délmagyarország munkatársának figyelmét egy felháborodott városi tisztviselő hívta fel a vasketrecbe zárt hatvannyolc gyerekekre. A Délmagyarország munkatársa, amikor megtekintette ezt a vasrácsos kintányát, azonnal a polgármestert kereste, hogy sürgős intézkedésre kérje föl az embertelenség megszüntetésére. A polgármester szobája azonban üres volt. A polgármester a déli órákban eltávozott a városházáról, hogy ki-egészítse a még mindig Szegeden időző Klebelsberg Kunó kultuszminiszter kíséretét.

Dr. Pálffy József polgármesterhelyettes kérte erre fel, hogy tekintse meg a vasketrecet. A polgármesterhelyettes le is ment a bérház udvarába és benézett a vasketrecbe. Amint az ott összezsúfolott fiatalemberek megpillantották, elhallgattak és kérő, segítséget váró tekintettel néztek rája.

Dr. Pálffy József csak néhány pillanatig bírta ki az eléje táruló látványt. Megkérdeztük tőle, hogy helyesli-e az intézmény ilyen módon való népszerűsítését?

— Nem ismerem a helyzetet, nem tudok hozzászólni — válaszolta a polgármesterhelyettes —, én csak annyit tudok, hogy az újabb rendelkezések következtében a renitens levetteket tényleg szabadságvesztéssel is lehet büntetni, a város ezért készítette azt a vasrácsos alkalmatosságot a bérház egyik földszinti hivatalszobájából. A levetteket a rendőri fogdába nem szabad elzárni. Annyi azonban bizonyos, hogy

hatvannyolc embert nem szabadna összezsúfolni ezen a szűk helyen.

Ha nincs más megfelelő hely, akkor nem szabadna mind a hatvannyolccal egyszerre kiöltetni a büntetésidőt.

Amikor a polgármesterhelyettes alakja eltűnt a rács elől, a hatvannyolc levante-

nemettől 12: Déli harangszó az Egyetemi templomból, 12.05: A... zikvar...
tettjének hangverseny. 12.05: A...
hangverseny folytatása. 12.05: A...
járás. és... idő...
ár...
nár...
idő...
A...
dasa...
5.30: na...
nek...
bor...
dr.) 7: ...
verseny...
működik... Péter zeneiskolai igazgató, a Városi Zeneiskola ének- és zenekara, gondolkodóve-

Kifűző szabásu, kellemes viseletű férfi ingot készíten és méret szerint LAMPEL és HEGYINÉL.

fogoly ismét éktelen ordítózásba kezdett, amely megállította a járókelőket, becsalta a bérház udvarába azokat is, akik a Széchenyi-téren mentek keresztül.

A legnagyobb siker jegyében zászlót bontott a független balpárt

Rassay Károlyt mindenütt lelkesen ünnepeleik

„Rám csak azok szavazzanak, akik azt kívánják, hogy igazi népuralom, a Kossuthi gondolat érvényesítéséért harcoljak” — „Hajlandó vagyok küzdeni Szeged minden egyetemese érdekéért”

(A Délmagyarország munkatársától.) A független balpárt csütörtökön bontotta ki Szegeden választási lobogóját és ez a zászlóbontás a legnagyobb lelkesedést keltette a város és a tanyavilág lakossága körében.

Rassay Károly pártjának néhány vezetőjével és parlamenti fegyvertársával, Hegyemegyi-Kiss Pál debreceni képviselővel csütörtökön délelőtt Alsótanyán látogatta meg választóit. Eredetileg az volt a terve, hogy beszámoló beszédet tart, a hatóságok azonban ezt az ellenzéki népgyűlést nem engedélyezték. Alsótanya népe azonban így is hitet tett képviselője mellett. A legnagyobb szeretettel fogadták mindenütt, ahol csak megfordult. Azokban a tanyaházakban, ahová ellátogatott, tömegesen gyűltek össze hívei és barátai és lelkesen ünnepeleik mindenütt.

Az ünneplés

Röszkén

még inkább fokozódott. A vendéglőbe, ahol a gyűlést tartották, erős rendőri készültséget vezényeltek ki. A vendéglő nagytermében háromszáznál több választó hallgatta és éljenezte végig Ras-

say politikai hitvallását. Ugyanabban az időben, amikor az ellenzéki gondolat kifejtését több, mint háromszáz röszkei választó lelkesedte végig, a kormány párt jelöltje is népgyűlést kívánt tartani, de ez a népgyűlés a legteljesebb közönybe fulladt.

A független balpárt gyűlését Ottovay Károly nyitotta meg. Utána

Wolf Miksa

tartott beszédét a kormány gazdasági politikájának teljes csődjéről. Megállapította, hogy a kormány minden egyes gazdasági ténykedése gazdaellenes. Ugyanez a gazdaellenes politika uralkodik a szegedi városházán is. A kormány és a városi hatóság gazdaellenes politikája megszünteti a gazdaságsadalom teherbíró képességét, ez előbb-utóbb úgy az állam, mint a város elsovadására vezet. Mi nem vagyunk forradalmárok — fejezte be Wolf Miksa nagy tetszéssel és helyesséssel fogadott beszédét —, mi alkotmányos eszközökkel kívánjuk a jelenlegi katasztrófális helyzetet megváltoztatni és ennek a nemzetmentő célnak a leghivatottabb harcosa Rassay Károly.

Ezután

Rassay Károly tartotta meg beszédét

— Nem azért jöttem Szegedre — mondotta —, hogy mandátumot kunyeráljak, hanem azért, mert Szeged mandátumát újból el akarom nyerni. Ot évvel ezelőtt azért fogadtam el a szegedi balpárt meghívását, mert éreztem, hogy a szabadelvű politika, Kossuth Lajos igazi politikája mindaddig nem lehet átütő erejű országos politika, amíg csak Budapest falai közé szorúl. Amikor azután Szeged polgársága diadalra vitte ezt a politikát, egyesek azt kívánták tőlem, hogy mondjak le a balpárti lista második jelöltje javára mandátumomról. Ezt nem tettem meg, mert abban a hitben éltem, hogy Szeged polgársága engem választott meg Szeged képviselőjévé. De nem mondtam le Szeged mandátumáról azért sem, mert nem akartam neveltségtárgyává tenni Szeged ellenzéki, szabadelvű polgárságát. Megvoltam ugyanis győződve arról, hogy az az ur, akit mandátumhoz juttatott volna a lemondásom, akit nem hatott át az ellenzéki gondolat, rövidesen cserben hagyta volna az ellenzéki választókat és belépett volna a kormány pártba. Ez a belépés nem sokkal a választás után meg is történt. Kérdem ezek után, nem vételem volna-e Szeged ellen, az ellenzéki politika ellen, ha lemondva mandátumomról, országos botrány középpontjába kényszerítem Szeged városát? (Hosszantartó taps és lelkes éljenzés.)

— A szegedi városi hatóság és a kultuszminiszter politikáját úgy az országra, mint Szeged városra

végzetesnek tartom — folytatta ezután Rassay —, ezért választanom kellett két lehetőség között. Vagy beálllok azok közé, akik elhallgattatott lelkiismeretükkel elnézik azt a végzetes pazarlást, amely előbb-utóbb katasztrófához vezet, vagy pedig sikra szállok ellene. Nem vagyok az az ember, aki a kultúra ellen agitál. Nekünk, ellenzéki szabadelvű polgárságnak, érdekünk leginkább, hogy a nép-nél tanultabb legyen.

mert a hatalom erőszakává, és butításával szemben csak egyetlen fegyverünk van: a nép értelmessége, tanultsága.

Bár tanultabb lett volna a magyar nép 1914 előtt, akkor nem vihették volna bele a világháború katasztrófájába. (Eljenzés.) De a szükséges iskolák és az aránytalan költségek között nagy a különbség. Nem kifogásolta soha, hogy a magyar Alföld népe végre hozzájusson a maga iskoláihoz, de mindig számolt az ország teherbíró képességével is. Aldozni kell a kulturáért, de a kultúra, az iskola nem lehet öncél, az csak arra való, hogy neveljen, ehhez azonban előbb csizma kell, élelem kell, az élet legelemibb szükségleteinek biztosítása kell. Szegeden mindent az egyetemi építkezések kártájára tettek fel. Ha a régi, gazdag Nagymagyarország beérté három egyetemmel, akkor a koldussá vált, lerongyolódott kis Csonkamagyarország nem teremtheti elő a hat egyetem fenntartásához szük-

Belvárosi Mozi Szombat, vasárnap
Leher
világhírű operettje: **Mosoly országa**
RICHARD TAUBER és HANS MIERENDORF főszereplésével.
Azonkívül: **Zenészek áll a világ.** Trükkfilm.
Előadások kezdete 5, 7, vasár- és ünnepnap 8, 5, 7 órakor a téli, 9 órakor a nyári helyiségben

Korzó Mozi Szombat, vasárnap
A HALHATATLAN LUMP
dráma Liane Haid, Gustav Fröhlich, Hans Adalbert Schlettow főszereplésével. Azonkívül **A csodabárka.** Trükkfilm.
Előadások kezdete 5, 7, vasár- és ünnepnap 8, 5, 7 órakor a téli, 9 órakor a nyári helyiségben